

Sandra VUJOVIĆ (Nikšić)
Filozofski fakultet – Nikšić

**FUNKCIJA PROZODIJSKIH ELEMENATA
U TELEVIZIJSKIM EMISIJAMA RAZGOVORNOGA TIP
NA ENGLESKOM JEZIKU**

Rad predstavlja dio magistarske teze pod naslovom „Prozodija u televizijskim emisijama razgovornog tipa (na materijalu engleskog jezika)“. Bavi se ulogom koju prozodija ima u ostvarivanju kohezije i vezom prozodije sa leksičko-gramatičkom strukturom u okviru istoga polja.

Ključne riječi: *prozodija, televizijska emisija razgovornog tipa, kohezija, mentalna slika*

Ovim radom pokušaćemo dati doprinos rasvjetljavanju odnosa između prozodije i njenih elemenata, s jedne, i kohezije, sa druge strane. Prije nego predemo na razmatranje tog odnosa, smatramo važnim iznijeti nekoliko uvodnih napomena o korpusu, teorijskom pristupu koji se u radu koristi i sredstvu instrumentalne analize.

Materijal na kom se proučava prozodija u ovom radu uzet je iz američke televizijske emisije razgovornog tipa *The Oprah Winfrey Talk Show*. Sakupljeno je nešto više od deset sati intervjua. Primjeri se nalaze na šest diskova koji su objavljeni povodom obilježavanja 20 godina rada voditeljke (*The Oprah Winfrey Show: 20th Anniversary Collection*).

Analiza navednih primjera i njihovih intonacionih obilježja zasniva se na modelu Janet Pierrehumbert (autosegmentalna – metrička fonologija). Pod autosegmentalnom – metričkom fonologijom podrazumijevamo teorijski pristup u čijoj je osnovi intonaciona fraza sa sljedećim elementima: tonskim akcentom (povezan sa prominentnim leksičkim jedinicama, tj. sa onim jedinicama za koje govornik smatra da su relevantne u informacijskoj strukturi diskursa), fraznim tonom (ukazuje na stepen povezanosti dviju međufraza) i graničnim tonom (ukazuje na stepen zavisnosti dviju intonacionih fraza). Kao dopunu ovom pristupu korist ćemo i modifikovani model Pierrehumber-

tove koji primjenjuje Ann Wennerstrom. U ovom modelu bitnu ulogu igraju početni ton (govornikov izbor visine na početku jednog iskaza koji ukazuje na njegov/njen stav ili odnos prema prethodnom iskazu) i govorni paragraf (karakteristiše organizacioni nivo diskursa i ukazuje na promjenu teme u govorenom diskursu). Ovđe ćemo iznijeti kratak opis i značenje intonacionih elemenata korišćenih u radu:

- H* – visoki tonski akcenat (ukazuje na novu informaciju u tekstu);
- L* – niski tonski akcenat (ukazuje na staru, poznatu informaciju u tekstu);
- L+H* – uzlazni visoki tonski akcenat (ukazuje na kontrast između dvije jedinice u tekstu);
- ↑ – visokouzlazni krajnji ton (ukazuje da je red na drugog govornika u komunikaciji);
- ↗ – niskouzlazni krajnji ton (ukazuje na nastavak reda govorenja govornika radi upotpunjavanja iskaza);
- – ravni krajnji ton (isti govornik nastavlja svoj red – nabranjanje, oklijevanje);
- ↘ – djelimično silazni krajnji ton (ukazuje na visok stepen zavisnosti između fraze na čijem se kraju nalazi i naredne, i to obično unutar iskaza jednog istog govornika);
- ↓ – niski krajnji ton (ukazuje na kraj niza međuzavisnih konstituenata u iskazu);
- ↑↑ – visoki govorni paragraf (ukazuje na novu organizacionu jedinicu u tekstu);
- ↓↓ – niski govorni paragraf (ukazuje na jedinice koje su umetnute ili sporedne u diskursu);
- ↗→ – visoki početni ton iskaza (ukazuje na kontrast u stavu s obzirom na prethodni iskaz);
- ↘→ – niski početni ton iskaza (ukazuje na početak iskaza koji ne pruža ništa novo, već predstavlja drugačiju formulaciju nečega što je poznato i jasno);

VELIKA SLOVA

VELIKA SLOVA

PODVUČENA VELIKA SLOVA

visoki tonski akcenat (H*);

niski tonski akcenat (L*);

uzlazni visoki tonski akcenat (L+H*).

Od paralingvističkih elemenata navešćemo sljedeće:

((laughs))

(xxx)

Ho:::w

speech

speech

>>

<<

informacija o vrsti interakcije

dio koji se ne može transkribovati

produžen izgovor sloga

preklapanje u govoru

ubrzani tempo govora

usporeni tempo govora

Na kraju da pomenemo da će intonacione konture u radu biti analizirane instrumentalno. Za potrebe takve analize koristićemo kompjuterski program za analizu, sintezu i manipulaciju govora – Praat.

Prozodija, kohezija, mentalna slika

Kohezija je važna komponenta diskursa koja predstavlja „jedinstvo delova nekog teksta“ (Savić, 1993: 31). Halliday i Hasan u djelu *Cohesion in English* definišu ovaj pojam na sljedeći način:

„Kohezija je semantička veza između jednog elementa u tekstu i nekog drugog elementa koji je važan za interpretaciju prvog. Ovaj drugi element nalazi se u tekstu, ali njegovo mjesto nije određeno gramatičkom strukturom.“ (1976: 9)

Povezivanje lingvističkih jedinica tako da data cjelina ima smisla ostvaruje se leksičkim i gramatičkim sredstvima. Međutim, veza se ostvaruje i drugim lingvističkim elementima, npr. prozodijskim. Zajedničkim djelovanjem leksičko-gramatičkog i prozodijskog nivoa (u okviru kog se najviše ističe intonacija) postiže se kohezivni odnos, a pretpostavlja se da u nekim situacijama prozodija može pružiti mnogo više od same leksičko-gramatičke strukture.

Definisanje kohezije zahtijeva osvrtnje na **mentalnu sliku**. Wennerstrom navodi da je riječ o „sistemu kratkoročne memorije, izgrađenom za potrebe komunikacije, koji je u interakciji sa drugim kognitivnim sistemima, kao što su percepcija i dugoročna memorija“ (2001: 70). Upravo je mentalna slika važna za interpretaciju svakog novog iskaza jer sagovornici vode računa o već izgovorenom dijelu, podrazumijevanom znanju, zajedničkom iskustvu, odgovoru slušalaca u vezi sa govornikovim izlaganjem (da li su razumjeli ili im je potrebno dalje objašnjenje). Tako učesnici u konverzaciji mogu definisati određenu jedinicu kao „novu“, a zatim je uključiti u mentalnu sliku na kohezivan način. Ili je, pak, definišu kao nešto što pripada tzv. podrazumijevanom znanju. Formiranje mentalne slike zavisi od leksičko-gramatičke strukture, ali i od drugih elemenata.

Kako su kohezija i mentalna slika sistemi koji karakterišu diskurs i tipove diskursa te koji omogućavaju njegovu interpretaciju, pitanje je da li i kako prozodija doprinosi ostvarivanju kohezije diskursa; da li prozodija na tom putu djeluje samostalno ili se udružuje sa drugim lingvističkim elementima; koja je uloga prozodije u formiranju mentalne slike u procesu komunikacije; koji elementi prozodije posebno pomažu koheziju razgovora.

Počecemo od **primjera 1**.

- 1 Oprah: ↑ Let's GET to the SPECIFICS, BOB ↘
- 2 What's FIRST STEP in *The* BEST LIFE DIET PLAN ↓

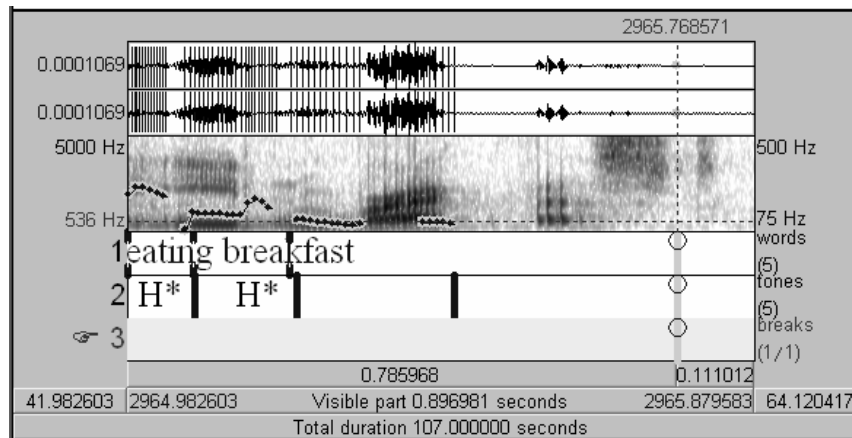
- 3 Bob: Well the FIRST thing you REALLY wanna do ↗ um (0.39)
 4 I BELIEVE in GRADUALLY MAKING CHANGES ↗ The WORST
 thing
 5 you can do is ↘ DRASTICALLY CUT CALORIES →
 6 we KNOW THAT doesn't work ↗
 7 Oprah: Yeah
 8 Bob: Your body
 9 Oprah: ↓ IT makes you MISERABLE ↘ and then you ↘ (0.2)
 10 LIE to YOURSELF ↓
 11 Bob: ↑ So the FIRST PHASE of MY PROGRAM I want you
 12 EATING BREAKFAST ↓ (1.15)
 13 FIRST PHASE is ALL about REVVING up your METABOLISM →
 14 INCREASING your EXERCISE → (0.4) BREAKFAST
 INCREASES
 15 your METABOLISM → and causes you to ↗
 16 eat ON AVERAGE ↘ a HUNDRED calories LESS per day
 17 PEOPLE WHO EAT BREAKFAST So it's VERY important ↘
 18 It NEEDS to BE a HEALTHY BREAKFAST ↗ (0.78)
 19 The REST of your day ↗ you can STRAY in the FIRST PHASE →
 but EAT a
 20 HEALTHY BREAKFAST ↓
 21 Oprah: ↑ So let's LOOK at what do you call HEALTHY ↓

Navedeni primjer dio je razgovora u kom voditeljka talk show-a (Oprah Winfrey) promovira novu knjigu svog gosta (Bob Greene), *The Best Life Diet Plan*. Oni razgovaraju o novoj dijeti i o novom planu detaljno opisanom u knjizi, kog bi se trebalo pridržavati kako bismo održali dobru formu, izbjegli gomilanje viška kilograma i vodili zdrav život. Na osnovu tonskih akcenata i drugih tonova možemo vidjeti na koji se način povezuju ideje u ovom razgovoru i kako se postiže jedinstvo među jedinicama.

- a) U drugom redu Opra pominje Grinovu knjigu, a tonski akcenat koji karakteriše njen izgovor je L* (*BEST LIFE DIET PLAN*). Na osnovu prisustva L* akcenta (koji ukazuje na već poznatu ili „staru“ informaciju) zaključuje se da voditeljka pretpostavlja da je taj naslov svima dobro poznat, tj. da je on već uključen u mentalnu sliku gledalaca i slušalaca, pa nema potrebe naglašavati ga.
- b) U redovima 11, 13 i 19 javlja se ista sintagma – *first phase*. Međutim, razlika je primjetna jer prvi izgovor obilježava visoki ton (H*), a izgovor po drugi i treći put niski ton (L*). H* akcenat u redu 11 pokazuje da govornik smatra važnim istaći sintagmu koja predstavlja polaznu tačku njegova plana. Budući da je izgovara prvi put i da o njoj želi dalje govoriti, neophodno ju je uključiti u mentalnu sliku svih prisutnih.

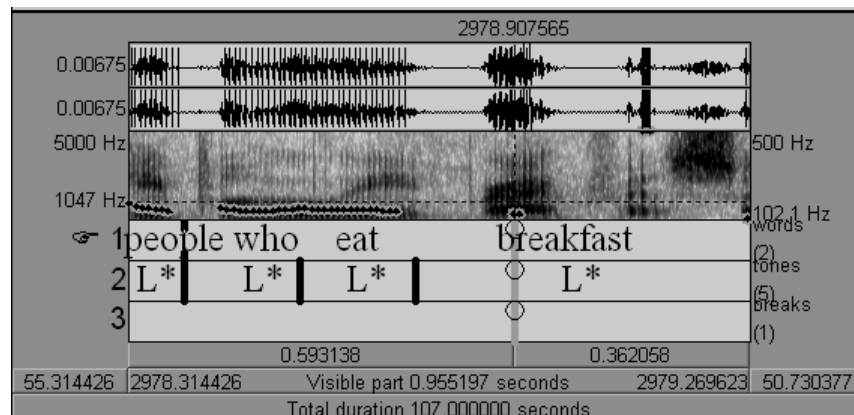
Posmatrajući sintagmu kao novu informaciju, govornik je uvodi u proces razgovora pomoću H* akcenta. U redovima 13 i 19 ista fraza izgovorena je L* akcentom. Govornik sada procjenjuje da je to stari podatak, usvojen od strane publike, i da nema potrebe posebno ga isticati.

- c) Sličnu situaciju imamo u redovima 12, 14, 17, 18 i 20. Govornik u 12. redu pruža **novu informaciju** koja čini osnovu prve faze njegova plana, a to je *eating breakfast*, i zbog toga imamo H* akcentat (sl. 1). Duga pauza (1,15 sek.) takođe ukazuje na značaj upravo pomenute sintagme. Čini se da govornik daje vremena publici da ideju uvrsti u mentalnu sliku, pa nakon toga nastavlja o temi. U 14. redu akcentat je i dalje isti, pošto govornik daje još jedan podatak: razlog – zbog čega je doručak tako važan.

Slika 1

U 17. redu akcentat se mijenja: sa H* prelazi se na L* akcentat (*people who eat breakfast*) jer govornik pretpostavlja da je publika usvojila taj podatak i shvatila njegov značaj (sl. 2). Na slikama 1 i 2 jasno se može vidjeti razlika u osnovnoj frekvenciji glasa (Fo) prilikom izgovora riječi *breakfast*: u prvom slučaju Fo iznosi 219.6 Hz, a u drugom svega 102 Hz. Naravno, L* akcentat u 18. i u 20. redu (*breakfast*) očekivan je.

Slika 2

- d) U redovima 4 i 5 govornik objašnjava razliku između **postepene** i **drastične** promjene u procesu ishrane i kaže da je najgora stvar za jedan organizam „drastično smanjenje unosa kalorija“. Tu frazu karakteriše H* akcenat. U 6. redu on, umjesto ponavljanja cijele fraze, koristi poseban stepen referencijalnosti (pronominalni) i upotrebljava zamjenicu *that* koja nosi L* akcenat. Voditeljka prekida njegovo izlaganje (7. red) s ciljem da izrazi slaganje sa njegovom izjavom i upotpuni sliku. Međutim, ona tim iskazom ne dodaje ništa novo, već samo umeće opštepoznatu ideju i time se malo udaljava od teme. Dokaz za to je niski govorni paragraf (↓) na početku njena iskaza. Ona, takođe, ne ponavlja cijelu frazu, ali za razliku od Grina, koristi ličnu zamjenicu *it*, sa L* akcentom. Kraj njezina iskaza obilježava niski ton (↓) koji predstavlja nezavisnost tog iskaza prema sljedećem. Kako se ne bi narušila kohezija, Grin ne komentariše Oprinu izjavu, već se vraća prvobitnoj temi, što pokazuje i visoki govorni paragraf na početku njegova izlaganja (11. red).
- e) Na kraju ovog izvoda (red 21) Opra započinje novu organizacionu jedinicu. Nakon niskog graničnog tona (↓) na kraju reda 20, koji ukazuje na Grinovu pretpostavku da je odgovorio na Oprino pitanje (2. red), tj. opisao prvu fazu i ukazao na važnost doručka, Opra postavlja naredno pitanje, koje se tiče definisanja **zdravog** doručka. Taj prijelaz označen je visokim govornim paragrafom na početku Oprina reda (red 21). Na ovaj način zaokružuje se jedna diskursna cjelina i počinje druga.

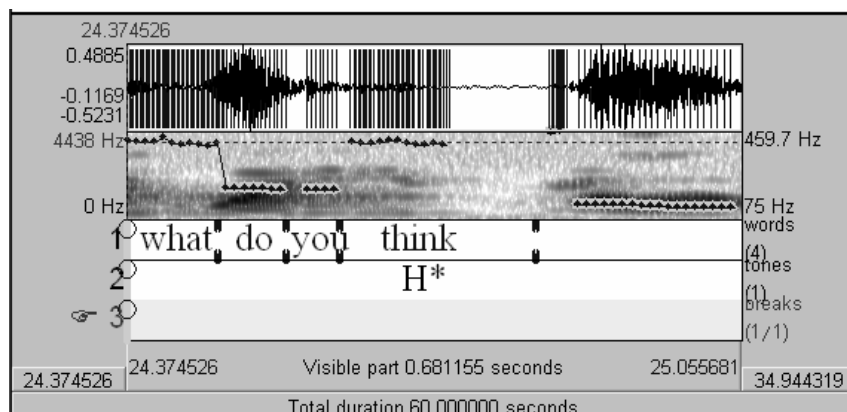
Pored H* i L* akcenata, koji ukazuju na međusobnu povezanost ideja u diskursu, kao i na jedinice koje treba uključiti ili koje su već uključene u mentalnu sliku, važan je kohezivni element i L+H* akcenat. Riječ je o ton-

- 1 Oprah: ↑↑ What do you THINK when you LOOK at THOSE
 PICTURES ↓
2 Mr. Depp: ↪ They SCARE me to DEATH ↓
3 ((laugh))
4 Oprah: No REALLY ↓
5 ↪ What do you THINK ↓
6 Mr. Depp: Oh it was a STRANGE TIME because I (1.21) ↗
7 I'd become this PRODUCT ↗
8 Oprah: YEAH a PRODUCT yeah ↓
9 Mr. Depp: YEAH ↗ and it made me VERY UNCOMFORTABLE →
10 Oprah: Made you UNCOMFORTABLE ↗
11 Mr. Depp: YEAH because I didn't ↗ I MEAN I
12 Oprah: Being sort of LABELLED a HEARTHTHROB ↓ (0.45)
13 Mr. Depp: Well they JUST (0.2) they JUST started to BUILD THIS IMAGE ↗ and
 it HAD NOTHING to DO with ME

YOU KNOW
↪ REALLY ↗
—

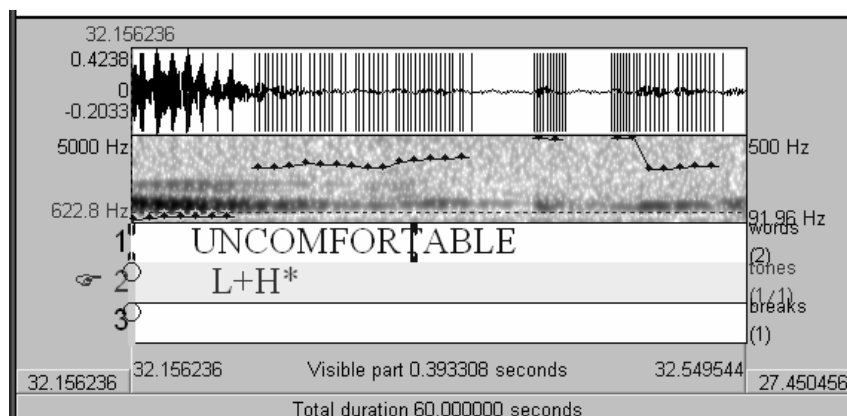
14 Oprah:
15 Mr. Depp: So it was WEIRD

139

Slika 3

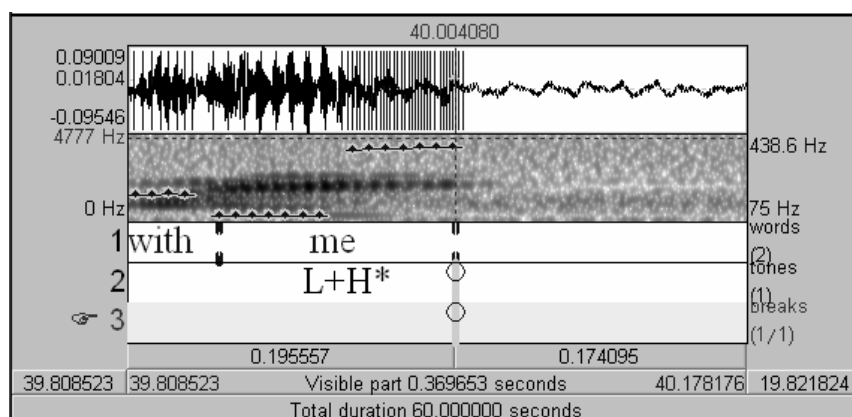
I taj je ton još jedan dokaz da Opra nije povjerovala u Depov odgovor i traži od njega drugačiji. Međutim, Džoni Dep nastavlja na isti način pokušavajući da izgradi valjani argument i ubijedi sve u studiju u tačnost njegove izjave. On naglašava da je sve to samo jedan „proizvod“ iza kog stoji cijeli tim i da taj „proizvod“ nema nikakve veze sa njim, čak sve to čini da se oseća neprijatno. Objašnjavajući taj osećaj, Dep izgovara riječ *uncomfortable* sa L+H* akcentom i na taj način svoj stav suprotstavlja ideji, koju je gotovo nemoguće zamijeniti drugom, u mentalnoj slici publike (sl. 4).

Slika 4

U 10. redu Opra ponavlja njegovu izjavu, a niskouzlazni granični ton na kraju pokazuje da voditeljka željno iščekuje nastavak objašnjenja. Kako bi upotpunio svoj odgovor i konačno svima djelovao uvjerljivo, Dep pravi razli-

ku između slike koju stvaraju mediji i sebe kao individue, naglašavajući da nema ništa zajedničko sa takvom slikom. Kontrastiranje je očigledno, na što ukazuje i L+H* akcenat na riječi *me* (sl. 5). Zahvaljujući pomenutom akcentu, Dep pokazuje da je on čovjek kao i bilo ko u publici, a ne neka „tvorevina“ za kojom uzdiše ženska populacija. Da li je uspio ubijediti publiku ili ne, pitanje je na koje nije lako dati odgovor. Ali jedno je sigurno: to je pokušao konstantno suprotstavljajući svoje stavove pretpostavkama i idejama nepokolebljive publike i voditeljke i ukazujući na veliki jaz između onoga što je realnost i onoga što drugi stvaraju i nameću kao istinu.

Slika 5

Koliki je značaj ovog akcenta, pokazuje još jedna činjenica. Već smo videli značenje riječi *really* koju izgovara voditeljka u 4. redu. Ako bi riječ bila izgovorena na drugi način njeno značenje bi se svakako promijenilo. Ova reakcija na Depovu izjavu mogla bi se tumačiti kao pravo iznenađenje, nevjerica i kao nešto potpuno neočekivano, zatim kao ironija, kao nezainteresovanost itd. Međutim, u svim tim slučajevima glavnu ulogu odigrao bi ton-ski akcenat, tj. pomoću određenog tonskog akcenta lako bismo odredili značenje riječi u kontekstu, a samim tim i njenu gramatičku funkciju. Tako, na primjer, H* akcenat na *really* i visokouzlazni granični ton (↑) ukazali bi na to da je Opra iznenađena i da takav odgovor nije očekivala, a zatim i to da voditeljka očekuje pojašnjenje. Takva kombinacija prozodijskih jedinica svakako ne bi značila odbacivanje prvog odgovora glumca.

Svi navedeni primjeri pokazuju kako prozodija pomaže u interpretaciji datog diskursa. Naravno, i leksičko-gramatička struktura u tom je smislu relevantna, ali nekada se dešava da taj nivo, kao u prethodnom primjeru, ne može funkcionisati samostalno i da se mora udružiti sa prozodijskim nivoom. Ovo potvrđuju i veznici (*and, or, but*), koji su neizostavne leksičke jedinice u

talk show-u, a koje Halliday i Hasan (1976) definišu kao posebnu kategoriju čija je osnovna uloga obezbjeđivanje kohezije, tj. povezivanje konstituenta u iskazu i utvrđivanje semantičkog odnosa među njima. Da veznici ne mogu djelovati samostalno i da su nekada prozodijski elementi od važnosti za njihovo tumačenje, pokazuje **primjer 3**.

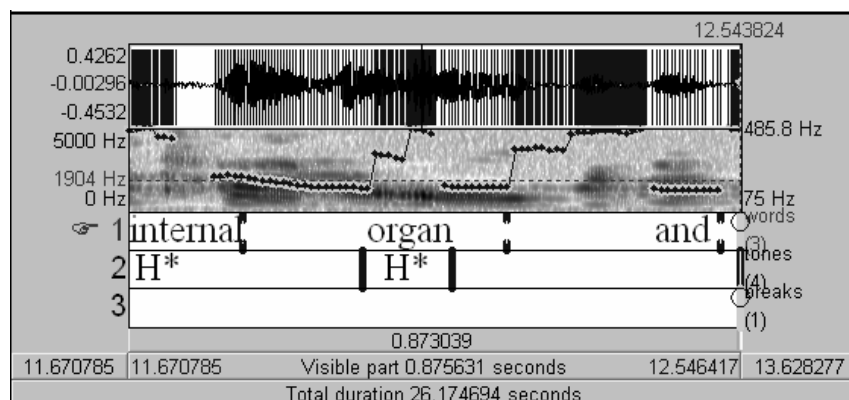
1 Oprah:	and that's because ALL of THAT PUSHING
2	has CREATED that
3 Dr. Hamlin:	HOLE ↓
a hole (0.48)
4 Oprah:	YEAH
5 Dr. Hamlin:	a FISTULA is JUST a HOLE between an INTERNAL ORGAN ↗
6	and the OUTSIDE WORLD ↗ (0.5) the INTERNAL ORGAN is the
7	BLADDER or the RECTUM ↗ (0.3) and the OUTSIDE WORLD is
8	the BIRTH PASSAGE ↓
9 Oprah:	aha
10 Dr. Hamlin	so EVERYTHING is COMING OUT without ANY CONTROL ↓

Opra Vinfri i doktorka Ketrin Hamlin razgovaraju o teškom položaju žena u Etiopiji, o njihovoj ranoj udaji, trudnoći, problemima koji se javljaju, kao i o njihovoj odbačenosti od strane porodice, muža i čitavog društva nakon svih pretrpljenih nevolja. Dr Hamlin provela je 50 godina u takvoj sredini radeći kao ginekolog i pokušavajući da na neki način pomogne svim ženama. U ovom izvodu doktorka govori o najvećem problemu žena u Etiopiji, a to su *fistule*. Sve žene udaju se još dok su djevojčice (9–12 godina) i ubrzo ostanu u drugom stanju. Zbog veoma dugog, iscrpljujućeg porođaja i nedostatka stručne pomoći, kao i zbog nerazvijenog organizma, kod njih se javljaju fistule. Primjećujemo da doktorka koristi veznike *and* i *or* kako bi objasnila samu riječ i ukazala na kontrast između: a) unutrašnjeg organa i spoljašnjeg svijeta i b) beške i rektuma. Svrha kontrasta jeste ukazati na veliki problem sa kojim se žene suočavaju nakon stvaranja te „šupljine“. U vezi sa funkcijom pomenutih veznika postavlja se pitanje: da li i na koji način djeluju prozodijski elementi i veznici da bi se postigla kohezija i da li prozodija doprinosi tačnijoj interpretaciji značenja veznika?

U pokušaju da odgovorimo na ovo pitanje osvrnućemo se na primjer 3, i to posebno na redove 5–8.

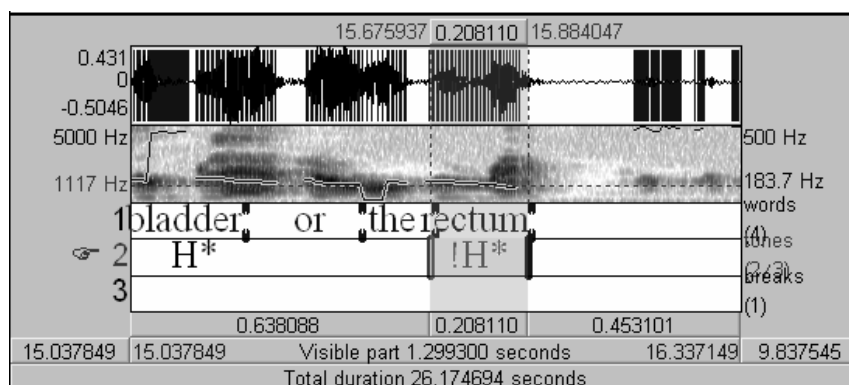
Veznik *and* javlja se u 6. i 7. redu, i u oba slučaja ukazuje na „rupu“ koja odvaja unutrašnji organ od spoljašnjeg svijeta. Veznik *or* javlja se samo u 7. redu, da pokaže o kojim unutrašnjim organima je riječ. Wennerstrom (2001) naglašava da, pogledamo li da li i koje intonacione morfeme okružuju

veznike u nekom kontekstu, dolazimo do njihova polja djelovanja. Konkretno u ovom primjeru, vidimo niskouzlazni krajnji ton (↘) ispred veznika *and* u oba slučaja (sl. 6), te pauzu ispred drugog *and*. Ton ukazuje da postoje dvije intonacione fraze, tj. kraj jedne i početak druge, i to od istog govornika, koji zapravo upotpunjuje svoj iskaz.

Slika 6

Nasuprot ovome, u slučaju veznika *or* nemamo ni krajnji ton niti pauzu (sl. 7). Upravo ovi podaci govore da je polje djelovanja dvaju veznika u ovom kontekstu različito. *Or* djeluje na nižem nivou povezujući dvije leksičke jedinice u okviru iste intonacione fraze. *And* djeluje na višem nivou jer ukazuje na dvije odvojene intonacione fraze, ali opet međusobno povezane (pokazatelj je niskouzlazni ton).

Slika 7

Naravno, i veznik *or* može povezivati dvije odvojene, a opet međusobno povezane intonacione fraze, baš kao i *and*. **Primjer 4** to pokazuje.

- 1 Dr. Hamlin: the TWO GREAT CAUSES of OBSTRUCTED LABOR
- 2 are SMALL PELVIS ↗ (0.2) or a MALPOSITION
- 3 of the BABY inside the MOTHER'S UTERUS ↓
- 4 in ^{ETHIOPIA} she can't GET any HELP ↘ (0.3) she's got
- NOBODY
- 5 in the ^{VILLAGE} → (0.41) NO ANTI-NATAL CARE → (0.54)
- 6 NO MIDWIFE to HELP her ↓ (0.55)

U 2. redu doktorka koristi veznik *or* kako bi povezala dva glavna uzroka teškog porođaja. Za razliku od njegove upotrebe u primjeru 3, ovđe vidimo da veznik ne djeluje u okviru jedne intonacione fraze, već ukazuje na dvije različite fraze, budući da mu prethodi niskouzlazni ton i pauza.

Svi navedeni primjeri pokazuju da u govorenom jeziku leksičko-gramatička struktura ne može funkcionisati samostalno kako bi se ostvarilo jedinstvo elemenata diskursa i održala tema razgovora. Zaključuje se da prozodija u tom procesu igra važnu ulogu: njeni elementi utiču na organizaciju razgovora u ovim emisijama, pokazuju razliku između „stare“ i „nove“ informacije, suprotstavljaju različite ideje sagovornika i tako obavljaju **diskursnu funkciju**. Isto tako videli smo da prozodija ističe pojedine informacije i samim tim ukazuje na veliki stepen prominentnosti jedinica u diskursu. U tom smislu prozodija obavlja **akcenatsku ulogu**.

Literatura

- Brown, G., K.L. Currie and J. Kenworthy (1980), *Questions of Intonation*, London: Croom Helm
- Brown, G. and G. Yule (1983), *Discourse Analysis*, Cambridge: Cambridge University Press
- Chun, D. M. (2002), *Discourse Intonation in L2: From Theory and Research to Practice*, Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company
- Couper-Kuhlen, E. (1986), *An Introduction to English Prosody*, London: Edward Arnold Ltd
- Couper-Kuhlen, E. (2003), "Intonation and Discourse: Current Views from Within", in: *The Handbook of Discourse Analysis*, Schiffrin, D., D. Tannen and H.E. Hamilton (eds.), Blackwell Publishing

- Cruttenden, A. (1997), *Intonation*, 2nd edition, New York: Cambridge University Press
- Fox, A. (2000), *Prosodic Features and Prosodic Structure. The Phonology of Suprasegmentals*, New York: Oxford University Press
- Halliday, M.A.K. and R. Hassan (1976), *Cohesion in English*, London: Longman
- Hirschberg, J. and G. Ward (1995), "The interpretation of the high-rise question contour in English", *Journal of Pragmatics* 24, 407–412
- Liberman, M. (1975), *The Intonation System of English*, Ph.D. Dissertation, Massachusetts Institute of Technology. Reproduced by the University of Indiana Linguistics Club, Bloomington
- Pierrehumbert, J. (1980), *The phonology and phonetics of English intonation*, Ph.D. Dissertation, MIT
- Pierrehumbert, J. and J. Hirschberg (1990), "The meaning of intonational contours in the interpretation of discourse", in: *Intentions in Communication*, Cohen, P.R., J. Morgan and M. Pollack (eds.), Cambridge: MIT Press, 271–311
- Roach, P. (2000), *English Phonetics and Phonology: A Practical Course*, 3rd Edition, Cambridge: Cambridge University Press
- Savić, S. (1993), *Diskurs analiza*, Univerzitet u Novom Sadu, Filozofski fakultet
- Wells, J. C. (2006), *English Intonation*, Cambridge: Cambridge University Press
- Wennerstrom, A. (2001), *The Music of Everyday Speech: Prosody and Discourse Analysis*, New York: Oxford University Press

Sandra VUJOVIĆ

THE FUNCTIONS OF PROSODIC ELEMENTS IN TV TALK SHOWS IN ENGLISH

This paper is a part of the MA thesis "Prosody in TV Talk Shows (analysed material is in English)". It explores the role of prosody in achieving the cohesion of a text, as well as the connection of prosody with the lexicogrammatical structure within the same field.

Key words: *prosody, talk show, cohesion, mental representation*